

Til §§ 11 og 12.

Lagtinget har foreslaaet, at Adgangen til Anke til Højesteret udvides, saaledes at der ogsaa skulde kunne ankes over, at der er blevet anvendt en fejlagtig Behandlingsmaade ved Overlandvæsenskommissionen, i hvilke Tilfælde Højesteret skulde afgøre, om Behandlingsmaaden kunde befrygtes at have medført en urigtig Afgørelse af Sagen. Lagtingets Ønske begrundedes med en Henvisning til, at kun Sagens Realitet bør være unddraget fra Anke.

Da det synes urimeligt, at en Paastand om, at der er begaaet en eller anden Formfejl, skulde medføre Adgang til at indbringe Sagen for Højesteret, der tilmed efter Lagtingets Forslag i mange Tilfælde vanskeligt vilde kunne undgaa at komme ind paa en Prøvelse af Sagens Realitet, og da man i det af Lagtinget til Støtte for dets Forslag anførte savner en reel, paa praktiske Hensyn støttet Begrundelse af en Fravigelse ikke blot fra de hidtil paa Færøerne gældende Regler, jfr. Lov Nr. 54 af 1. April 1891 § 9, men ogsaa fra de i det øvrige Kongerige gældende Regler, jfr. Lov om Landvæsenskommissioner af 30. December 1858 § 21, har Justitsministeriet anset det for rigtigst at blive staaende ved Landbokommissionens Forslag i saa Henseende.

Derimod foreslaar man i § 12 optaget en Bestemmelse, svarende til § 14, 2. Pkt. i Lov om Landvæsenskommissioner af 30. December 1858, hvorefter Landvæsen- og Overlandvæsenskommissionen faar Adgang til ogsaa efter Sagens Optagelse at foranledige manglende Oplysninger tilvejebragte samt til at afhjælpe formelle Mangler ved Sagens Indankning eller Behandling.

Til § 14.

Som det fremgaar af § 13 i det af Landbokommissionen udarbejdede Udkast, havde denne for at lette Befolkningens Adgang til Sagens Indbringelse for Landvæsenskommissionen foreslaaet, at Statskassen og Amtsrepartitionsfonden hver med Halvdelen skulde afholde en Del af de med Behandlingen forbundne Udgifter, og Justitsministeriet havde i det Forslag, Mini-

steriet forelagde Lagtinget, bibeholdt denne Regel.

Lagtinget har imidlertid næret nogen Betænkelighed ved denne Regel, idet den muligvis vilde paaføre Amtsrepartitionsfonden væsentlig forøgede Udgifter, og har derfor foreslaaet de i Landvæsenskommissionsloven af 1891 indeholdte Regler bevaret.

Justitsministeriet mener herefter paa dette Punkt at burde imødekomme Lagtingets Ønske.

Til § 15.

I Konsekvens af, at man har bevaret Reglerne i § 10 i Landvæsenskommissionsloven af 1891 angaaende Udredelsen af Omkostningerne, har man i § 15 optaget denne Lovs Regler om Udpantning, jfr. § 11 i Loven af 1891.

Til § 17.

I § 18 i Landbokommissionens Udkast var det foreslaaet, at de i Paragraffen omhandlede Udgifter, der paadroges ved, at en Part af Amtet helt eller delvis fritoges for at betale Udgifterne ved Sagens Behandling for Landvæsenskommissionen eller Overlandvæsenskommission, i Overensstemmelse med Reglerne om fri Proces i Retssager skulde affoldes af Amtsrepartitionsfonden.

Lagtinget har imidlertid ønsket, at Statskassen refunderer Amtsrepartitionsfonden Halvdelen af disse Udgifter, og under Hensyn til, at Statskassen i Henhold til det i § 14 foreslaaede fritages for at deltage i Udredelsen af de der omhandlede Udgifter, mener Justitsministeriet at kunne tiltræde Lagtingets Forslag.

ad § 18.

I Landbokommissionens Udkast til Lov om Landvæsenskommissioner findes ingen Bestemmelser om, hvilke Sager der er Genstand for Landvæsenskommissionens Behandling, idet de i saa Henseende nødvendige Bestemmelser findes spredt i de øvrige af Kommissionen udarbejdede Lovudkast.

Da nærværende Forslag nu fremsættes alene, har det været nødvendigt at indføje Bestemmelsen i Paragraffens 2. Stykke.